

ΎΣΤΑ ΚΑΡΑΒΙΑ ΜΑΣ

"Όταν τοῦ Ξέρξου ἡ δύναμις ἐς τὴ γῆ μας ἴσταν ἀκρίδα
Ἀτελείωτη ἐσκορπίσθη,
Σ' εἰσῆς, καράβια, ἀπόζησε μονάχα ἡ ἐλπίδα
Καὶ ἡ Πατρις ἐκλείσθη.

✠

Καὶ φτερωμένος ἄγγελος ἡ Νίκη ἀπ' τὰ οὐράνια
Σ' εἰσῆς δὲν κατεβαίνει
Ἄλλὰ Νεράϊδα γαλατῆ (ωστὶ μ' ἀφρώων στεφάνια,
θαλασσογεννημένη!

✠

Καὶ πάλι ὅταν σκόρπισε τ' ἀσκήρια τον ἐδῶ πέρα
Ὁ Τοῦρκος λυσσασμένος,
Σ' εἰσῆς, καράβια, ἐθρόντησε μὲ περὶ πολλὴ φόβηρα
Κε' ἀνάλαμψε τὸ Γένος.

✠

Κε' ὅταν ἐς τῆς γῆς τὰ πέρατα ἠάμπωσι κάθε μάτι
Ἐνα καινούργιο ἀστέρι,
Τ' ἀστέρι ἦταν τὸ δαυλὶ τοῦ Κανάρη ἐκράτει
Τὸ δοξασιμένο χέρι.

✠

Καὶ τὴν π' ἀγωνίζονται ἐς τῆς δόξης των τὸ δρόμο
Νὰ κόψουν τὰ παιδιὰ μας,
Ἐοῖς, καράβια, ἐς τοὺς ἐχθροὺς σκορπίσετε τὸν τρόμο,
Τὴν τόλμη ἐς τὴν καρδιά μας.

✠

"ὦ! ἄμποτε τὰ σῆς κυλῶ ἡ Νίκη, πρίμο ἀγέρι,
Ἄς τρίμη τὸ Φεγγάρι!
Σῆς κυβερνάει τ' ὄνομα, ἡ εὐχή, καὶ — ποῦς τὸ ξέρει; —
Κ' ἡ εὐχὴ τοῦ Κανάρη...

✠

Ἡ θάλασσα μᾶς γέννησε καὶ μάνα μας ἐστάθη
Μὴ πόνος καὶ φροντίδα
Ἄν ἄλλοι μνημῆμα βρῖσκοντε ἐς τὰ φοβερά της βάρη,
Βρῖσκοντε ἡμεῖς ἀσπίδα.

✠

Ἡ θάλασσα μᾶς γέννησε, γὰρ μᾶς καὶ μὲ γεμάτη
Ἀπ' τὰ παλιὰ τὰ χρόνια
Καὶ εἶπε ἴσταν τὰ πείραχτα, τὰ γαλατὰ της πλάτη
Κε' ἡ Δόξα μας αἰώζα!

✠

Τετάρτα

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Κατὰ τὰς ἐφημερίδας πρέσβους τῆς Τουρκίας ἐνταῦθα πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ ἀποβιώσαντος Ἀγκιάχ ἐρχεται προσεχῶς βένης τις ὀνόματι Φεριδούν. Τοῦτο πρέπει νὰ θεωρηθῆ ὡς νέα πρόκλησις τῆς Πύλης καθ' ἡμῶν, διότι ἀναμφιβόλως καὶ ὁ Φεριδούντος οὗτος δὲν δύναται ἢ νὰ ἔχη ὡς ἔμβλημα τὸ: **Κηρύξατε τὸν πόλεμον.**

✠

Τὸ ὁποῖον ὁμως μεγάλως ἀποροῦμεν πῶς ὁ Φερι-Δούν. . . τοῦ Χρόνου Ἀθηνῶν δὲν μετέβαλεν ἀκόμη μετὰ τὰ τελευταία γεγονότα εἰς: **Κηρύξατε τὸν πόλεμον κατὰ τῆς Εὐρώπης.**

✠

Πληροφορούμεθα ὅτι μετὰ τὰ τελευταία συμβάντα καὶ τὴν ἀπρεπεστάτην διαγωγὴν τοῦ ἐν Ἀθήναις ἄγγλου πρέσβους προσεχῶς προκηρύσσεται διαγωνισμὸς πρὸς κατασκευὴν τοῦ ἀγάλματος τοῦ Καλπούζου καὶ στήσιν αὐτοῦ ἐπὶ τῆς θέσεως, ἧτις μέχρι τοῦδε ἦτο προωρισμένη διὰ τὸν ἀνδριάντα τοῦ Γλάδστωνος.

✠

Περιεργωτάτη δὲ εἶνε καὶ ἡ χρονολογικὴ σύμπτωσις, καθ' ἣν τὰς ἡμέρας ἀκριβῶς, καθ' ἧς τηρεῖ ἀνάστατον τὸ πανελληνιον ἢ σκανδαλώδης συμπεριφορὰ ἐνὸς βρεττανοῦ πρέσβους

συμπληροῦται ἔτος ἀπὸ τοῦ ξυλοκοπικοῦ ἐπεισοδίου τοῦ προκατόχου του. Ἄλλὰ θὰ μᾶς παίξουν ἄρα γε αὐτὴν τὴν φορὰν εἰς ἀνταπόδοσιν τὸν ἑλληνικὸν ὕμνον;

✠

Φαντάζεσθε σεῖς ὅτι ἐν Βελιγραδίῳ ὑπάρχει, τυπόνεται, ἐκδίδεται καὶ ὁμιλεῖ περὶ τῆς συγχρόνου ἐν Ἀνατολῇ καταστάσεως τῶν πραγμάτων ἐφημερίς φέρουσα τὸ ὄνομα **Βιδέλο**; !! Ἄλλ' ἄρα γε ψητὸν ἢ βραστὸν;

✠

Αἱ ἐφημερίδες ἀνήγγελλον πρὸς ὅτι δύο ἀγγλικὰ θεωρηκτὰ ἐθεάθησαν παρὰ τὴν Σουδαν.

— Βεβαίως, παρετήρησεν εὐστόχως εἰς, θὰ θέλουν νὰ εἰποῦν παρὰ τὸ Σουδαν.

✠

Μεταξὺ δύο:

— Μὰ πῶς διάβολο ἐπέσε ἴσταν καλὰ καθούμενα ὁ Σαλισβουρῆς;

— Νά, ὅπως καὶ τὰ ἴδικά μας ὑπουργεῖα . . . θὰ τοῦφυγε ὁ Παρνελεμιχαλόπουλος . . . !

✠

Καὶ μία σκέψις σχετικὴ πρὸς τὰς περὶ ἀφοπλισμῶν διακοινώσεις καὶ τὰς ἀπειλὰς τῶν ἡμερῶν αὐτῶν:

Ἄν ἐξαναγκασθῆ ἡ κυβέρνησις νὰ ὑπακούσῃ εἰς τὰς παρακελεύσεις τῶν μεγάλων δυνάμεων, θὰ εἶνε ἡ πρώτη φορὰ καθ' ἣν θὰ ἐφαρμοσθῆ ἐν τῷ κράτει ἡμῶν. . . νόμος κατὰ τῆς ὀπλοφορίας.

Κόθαρνο!

ΕΛΑΤΕ

"Ὅλοι μαζί μας τὰ θαλάνα, ὅλοι γὰρ ἡμῶς φωνάζουν,
μαζί μας τώρα ἠθώμισαν καὶ οἱ μακαριναδες,
κε' ἐκεῖνοι μὲ τὸν Σώλοβουρν ἴσταν γάιδαρο μᾶς βάζουν,
καὶ ἴσταν τερὰ μας στίλλονται καὶ Ἰταλῶν φεργάδες.

✠

Ἔτσι γυρίζει ὁ τροχὸς καὶ οἱ καιροὶ ἀλλάζουν,
καὶ ὅσοι ἐζητήσανε γὰρ Ἄγιη Λευθεριά,
κε' ἐκεῖνοι μὲ τὸν Σώλοβουρν μᾶς ἀγριοκνιτάζουν,
νὰ δείξουν εἰς τὴν ῥάχη μας κε' αὐτοὶ παλληκαριά.

✠

Ἐλάτε, ὦ σωτηῆρες μας, ἐλάτε, σταυροφόροι,
σεῖς ὅλοι ἐναντίον μας γενῆτε συντροφιὰ,
καὶ κόμειτε τοὺς Τσοῦσιδες ἀνθρώπους μὲ τὸ ζῆρι,
καὶ δώστε τοὺς τὸν Ὀλυμπο καὶ τὴν Ἀγιά Σοφιά.

✠

Ἐλάτε νὰ μᾶς κόψετε χωρὶς κανένα πόνον,
κε' ἀφοῦ μᾶς παραδώσετε δεμένους ἴσταν Σουλτάνο,
θαυμάσετε τὰς Πλαταιάς, τὴν γῆν τῶν Παρθενῶνων,
καὶ σχόλιον ἐαδῶστε ἴσταν Ὀμηροῦ ἀπάνω.

Σουρ

ΤΟΝ ΟΒΟΔΟΝ ΜΑΣ!

Παρακαλῶ τὸν ἀξιότιμον συνεργάτην καὶ ἀντίπαλόν μου κ. Ἰμὸ νὰ μοὶ ἐπιτρέψῃ νὰ λάβω αὐτοβούλως τὴν φαλίδα τοῦ ἐν Σμύρνη προστατευομένου του κουρέως, ὅπως δι' αὐτῆς ἀφ' ἐνός καὶ διὰ τοῦ πελέκεως τῆς Κορσικανῆς χωρικῆς μου ἀφ' ἑτέρου, κόψωμεν τὴν ἀρξαμένην συζήτησιν. Τόσον καὶ τόσον αὐτὴ εἰς οὐδὲν θὰ κατέληγεν ὀριστικὸν ἀποτελέ-